

Întrebările preliminare

1. Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Carta”) coroborat cu articolul 38 din aceasta, cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care o instanță sesizată cu soluționarea unui litigiu privind un contract încheiat cu consumatorii trebuie să aprecieze dacă o clauză este abuzivă, iar o instanță dintr-un alt stat membru a statuat deja, în împrejurări de fapt similare, că o clauză contractuală cu un conținut similar sau identic (cu aceasta) este abuzivă, consumatorul are dreptul ca, în scopul aprecierii caracterului abuziv al clauzei care face obiectul disputei, instanța (sesizată cu litigiul menționat) să țină cont de decizia adoptată de instanța din celălalt stat membru?
2. În ipoteza unui răspuns afirmativ la prima întrebare, instanța în cauză încalcă dreptul fundamental al consumatorului, prevăzut la articolul 47 coroborat cu articolul 38 din Cartă, în cazul în care nu ține seama de decizia unei instanțe din alt stat membru privind caracterul abuziv al unei clauze contractuale cu un conținut similar sau identic?

⁽¹⁾ JO C 364, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95 p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Recurs introdus la 22 august 2012 de Fruit of the Loom, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 21 iunie 2012 în cauza T-514/10, Fruit of the Loom, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-392/12 P)

(2012/C 355/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Fruit of the Loom, Inc. (reprezentanți: S. Malynicz, Barrister, și V. Marsland, Solicitor)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 21 iunie 2012 în cauza T-514/10;
- obligarea OAPI și a intervenientei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor efectuate de recurentă.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a omis să aprecieze că, în temeiul articolului 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca comuni-

tară ⁽¹⁾, analiza cuprindea de fapt trei etape. În primul rând, este necesar să se aprecieze caracterul distinctiv al mărcii, astfel cum a fost înregistrată. În al doilea rând, este necesar să se aprecieze caracterul distinctiv al mărcii, astfel cum a fost utilizată. În al treilea rând, este necesar să se verifice dacă a fost alterat caracterul distinctiv al mărcii, astfel cum a fost înregistrată. Dacă Tribunalul ar fi adoptat corect această abordare, ar fi constatat că probele legate de utilizare îndeplineau condițiile prevăzute la articolul 15 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară.

Tribunalul a impus o regulă eronată de interpretare a mărcii comunitare, regulă în temeiul căreia, dacă consumatorii dintr-un stat membru nu înțeleg un element verbal al unei mărci (pentru că este vorba despre un cuvânt obscur într-o altă limbă a Uniunii sau pentru că acesta nu este asemănător cu niciun cuvânt din propria lor limbă), elementul respectiv trebuie totuși să fie considerat ca având același caracter distinctiv ca un element verbal pe care îl înțeleg și care are la rândul lui caracter distinctiv.

Tribunalul a omis să ia în considerare sau să aplice prin analogie jurisprudența Curții în ceea ce privește utilizarea în contextul caracterului distinctiv dobândit în temeiul articolului 7 din Regulamentul privind marca comunitară, potrivit căreia dobândirea unui caracter distinctiv poate rezulta atât din utilizarea, ca parte a unei mărci înregistrate, a unui element al acesteia, cât și din utilizarea unei mărci distincte împreună cu o marcă înregistrată (a se vedea Hotărârea din 7 iulie 2005, Nestlé, C-353/03, Rec., p. I-6135, punctul 30).

Tribunalul a denaturat faptele cu privire la utilizarea de către recurentă a cuvântului FRUIT în schimburile informale cu clienții săi. Spre deosebire de constatările efectuate de Tribunal, această utilizare nu era pur internă și constituia o utilizare serioasă a mărcii.

Tribunalul a denaturat faptele cu privire la utilizarea de către recurentă a mărcii FRUIT pe site-ul său www.fruit.com. Spre deosebire de constatările Tribunalului, această utilizare avea ca obiectiv să promoveze produsele și constituia o utilizare serioasă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Fermo (Italia) la 29 august 2012 — Procedură penală împotriva lui M

(Cauza C-398/12)

(2012/C 355/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Fermo